

Súd: Okresný súd Bratislava III
Spisová značka: 45Pc/6/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1321200757
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 01. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladislav Birás, PhD.
ECLI: ECLI:SK:OSBA3:2022:1321200757.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava III sudcom JUDr. Vladislavom Birásom, PhD., v právnej veci navrhovateľky: K. N., narodená XX. novembra XXXX, trvalým pobytom v A. Q., V. XXXX/XXX, zastúpenej advokátskou kanceláriou KUČERKOVÁ ADVOKÁTSKA KANCELÁRIA s.r.o., so sídlom v Senci, J. Jesenského 2063/10, IČO: 53 868 030, a odporcu: S. P., narodený XX. januára XXXX, trvalým pobytom v N., H. XXXX/XX, prechodným pobytom v D., C. hrdlo XXX/XX, o určenie príspevku na úhradu nákladov spojených s tehotenstvom a pôrodom nevydatej matke, takto

rozhodol:

Konanie v časti o zaplatenie 411,80 eur z a s t a v u j e.

Odporca je p o v i n n ý zaplatiť navrhovateľke 580 eur do 15 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

1.1. Navrhovateľka ako oprávnená z vyživovacej povinnosti sa návrhom na začatie konania doručeným tunajšiemu súdu 4. februára 2021 domáhala, aby jej súd priznal príspevok na úhradu niektorých nákladov spojených s tehotenstvom a pôrodom vo výške 991,80 eur od odporcu ako povinného z vyživovacej povinnosti, za ktorého nie je vydatá a ktorý je na základe súhlasného vyhlásenia rodičov otcom ich spoločného dieťaťa Q. N., narodenej XX. novembra XXXX.

1.2. Vo svojom návrhu a ďalších podaniach a vyjadreniach uviedla, že s odporcom od decembra 2019 udržiavala partnerský vzťah, pričom vo februári 2020 otehotnela. Odporca uznal svoje otcovstvo k ich maloletej dcére súhlasným vyhlásením rodičov urobeným pred matričným úradom v Dunajskej Lužnej 7. septembra 2020. Počas tehotenstva a v súvislosti s pôrodom jej vznikli zvýšené výdavky na zdravotnú starostlivosť vo výške 335 eur, lieky a vitamínové doplnky vo výške 203 eur, drogériu pre tehotné ženy vo výške 20 eur, tehotenské oblečenie vo výške 304 eur, ďalšie potreby do pôrodnice vo výške 100 eur, prilepšenie na stravu vo výške 135 eur a cestovné výdavky k lekárovi vo výške vyčíslennej na pojednávaní 63 eur, teda v súhrnnej výške 1 160 eur, o čom predložila doklady o zrealizovaných platbách. Odporca jej počas tehotenstva prispel len tým, že jej kúpil dvojce nohavíc a sukňu spolu v hodnote 130 eur a jednu krabičku vitamínov vo výške 25 eur. Navrhovateľka najskôr navrhovala, aby súd zaviazal odporcu na úhradu spomenutých nákladov v pomere 1 : 2 s ohľadom na jeho majetkové a zárobkové pomery, avšak na pojednávaní tento návrh upravila a žiadala určenie predmetného príspevku v pomere 1 : 1, t. j. vo výške 580 eur. Návrh vo zvyšku (t. j. v časti o zaplatenie 411,80 eur) zobrala späť.

2. Odporca vo vyjadrení k návrhu na začatie konania uviedol, že uplatnený nárok neuznáva v celom rozsahu, pretože pri stanovení výšky príspevku môže súd prihliadnuť len na účelné vynaložené náklady, ktoré nie sú spojené s obstaraním výbavičky pre dieťa. Poukázal na životnú úroveň a zárobkové pomery navrhovateľky (avšak navrhovateľka sa v predmetnom konaní nedomáhala určenia príspevku

na výživu - výživného, ale príspevku na úhradu nákladov spojených s tehotenstvom a pôrodom, preto tieto tvrdenia odporcu neboli vo vzťahu k predmetu tohto konania relevantné - pozn. súdu) a potvrdil, že navrhovateľke počas tehotenstva kúpil dvoje nohavice, sukňu a vitamínové doplnky spolu v hodnote 155 eur. Ďalej uviedol, že štandardná lekárska starostlivosť je plne hrazená zo zdravotného poistenia; výdavok vo výške 300 eur na lekárske vyšetrenie (viaceré snímky pri sonografickom vyšetrení) je teda nadštandardnou zdravotnou starostlivosťou, a preto s jeho úhradou nesúhlasil a zároveň dodal, že na toto lekárske vyšetrenie jej približne rovným dielom pred vyšetrením prispel do jej rúk. Napokon uviedol, že vždy bol navrhovateľke k dispozícii na odvoz a sprievod k lekárovi, prispieval k jej rukám v hotovosti aj nad rámec uvedenej sumy (avšak danými dokladmi disponuje navrhovateľka) a doposiaľ jej prispieva na bývanie sumou 150 eur mesačne a sumou 100 eur mesačne na výživu maloletej. Odporca so späťvzatím návrhu v časti o zaplatenie 411,80 eur vyjadril súhlas.

3.1. Podľa § 29 ods. 1 Civilného mimosporového poriadku (ďalej len „CMP“) navrhovateľ môže počas konania zobrať návrh na začatie konania späť, a to celkom alebo sčasti. Ak je návrh vzatý späť celkom, súd konanie zastaví. Ak je návrh vzatý späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví.

3.2. Podľa § 29 ods. 2 CMP súd konanie nezastaví, ak sa mohlo začať aj bez návrhu a je potrebné v konaní pokračovať.

3.3. Podľa § 29 ods. 3 CMP súd konanie nezastaví, ak niektorý z účastníkov so späťvzatím návrhu z vážnych dôvodov nesúhlasí.

4. So zreteľom na dispozitívny úkon navrhovateľky, ktorým svoj návrh na začatie konania vzala v časti o zaplatenie 411,80 eur späť, a na súhlas odporcu so späťvzatím podaného návrhu v uvedenej časti súd podľa citovaných zákonných ustanovení konanie v tejto časti zastavil.

5. Súd vo veci vykonal dokazovanie oboznámením sa so všetkými vyjadreniami účastníkov konania a predloženými listinnými dôkazmi na preukázanie ich tvrdení, a to rodným listom spoločnej dcéry účastníkov Liliany Pochlopeňovej, dokladmi o platbách za niektoré náklady súvisiace s tehotenstvom a pôrodom (č. l. 33-42 a 87-88 spisu), zmluvou o prenájme izby v byte z 30. mája 2020, pracovnou zmluvou odporcu, rozhodnutím o zvýšení výsluhového dôchodku odporcovi, potvrdením o nemocenských dávkach vyplatených Sociálnou poisťovňou, rozsudkom Okresného súdu Bánovce nad Bebravou sp. zn. 4P/13/2020 o určení vyživovacej povinnosti odporcu k jeho ďalším dvom deťom z predchádzajúceho manželstva, zmluvou o poskytnutí úveru na bývanie, detailmi platieb výživného na maloletú Lilianu Pochlopeňovú za obdobie od decembra 2020 do mája 2021, potvrdením zamestnávateľa navrhovateľky o služobnom pomere, poskytnutí materskej dovolenky a vyplatení materského, ako aj ostatným obsahom spisu.

6.1. Podľa § 74 ods. 1 zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o rodine“) otec dieťaťa, za ktorého matka dieťaťa nie je vydatá, je povinný najdlhšie po dobu dvoch rokov, najneskôr odo dňa pôrodu prispievať matke primerane na úhradu jej výživy a poskytnúť jej príspevok na úhradu nákladov spojených s tehotenstvom a pôrodom.

6.2. Podľa § 74 ods. 3 zákona o rodine právo žiadať príspevok na úhradu nákladov spojených s tehotenstvom a pôrodom podľa odseku 1 sa premlčí uplynutím troch rokov odo dňa pôrodu.

7. Predmetom rozhodovanej veci je určenie príspevku na úhradu nákladov spojených s tehotenstvom a pôrodom (§ 74 ods. 1 in fine zákona o rodine) navrhovateľke, ktorá za odporcu nie je vydatá. S odporcom má spoločnú dcéru Q. N., ktorá sa narodila XX. novembra XXXX a ktorej otcovstvo bolo určené 7. septembra 2020 súhlasným vyhlásením rodičov pred matričným úradom Dunajská Lužná.

8. Predmetom rozhodovanej veci ale nie je určenie príspevku na úhradu výživy navrhovateľke, ktorým sa má vyrovnáť znížená životná úroveň nevydatej matky v čase tehotenstva a po pôrode s jej životnou úrovňou pred tehotenstvom (prvá časť vety § 74 ods. 1 zákona o rodine), preto tvrdenia a k nim viažuce sa predložené dôkazy o životnej úrovni, majetkových a zárobkových pomeroch oboch účastníkov konania nie sú vo vzťahu k meritu veci relevantné, a tak nebolo potrebné, aby sa súd s nimi bližšie zaoberal a vyhodnocoval ich.

9.1. Súdu je z vlastnej činnosti známe, že navrhovateľka sa určenia príspevku na úhradu nákladov spojených s tehotenstvom a pôrodom vo výške 1 000 eur domáhala v konaní vedenom na Okresnom súde Bratislava III pod sp. zn. 62Pc/19/2020. Toto konanie bolo pre späťvzatie návrhu uznesením z 22.

januára 2021 č. k. 62Pc/19/2020-15 zastavené z tvrdeného dôvodu, že odporca požadovaný príspevok navrhovateľke v plnej výške uhradil.

9.2. Obaja účastníci konania avšak na pojednávaní v rozhodovanej veci zhodne uviedli, že nebolo zaplatené žiadne plnenie, a to ani sčasti. Navrhovateľka k tejto skutočnosti dodala, že svoj návrh vo veci sp. zn. 62Pc/19/2020 zobrala späť podaním z 19. októbra 2020, teda v čase, kedy sa odporca opäť k nej nashoval, pretože predpokladala, že sa bude automaticky podieľať na úhrade nákladov na spoločné potreby ako člen domácnosti. Následne, mesiac pred pôrodom, však s ním vzťah definitívne ukončila a po doručení uznesenia o zastavení konania z 22. januára 2021 opätovne podala návrh, ktorým sa domáhala určenia príspevku na úhradu nákladov spojených s tehotenstvom a pôrodom, o ktorom sa vedie toto konanie.

9.3. Z vyššie uvedených zhodných tvrdení oboch účastníkov konania, o ktorých pravdivosti po ich prednese na pojednávaní nevznikla dôvodná pochybnosť, považoval súd za zistené, že príspevok na úhradu nákladov spojených s tehotenstvom a pôrodom navrhovateľke zo strany odporcu zaplatený nebol ani sčasti, a preto ďalej pokračoval v prejednaní predmetnej veci.

10. Príspevok na úhradu nákladov spojených s tehotenstvom a pôrodom nevydatej matke podľa § 74 ods. 1 in fine zákona o rodine je jednorazovým príspevkom (a nie opakujúcim sa plnením), ktorého účelom je poskytnúť ochranu nárokom nevydatej matky dieťaťa v súvislosti so zvýšením nákladov, ktoré jej v dôsledku narodenia dieťaťa vznikli. Na nevydatú matku sa totižto nevzťahuje ani vyživovacia povinnosť medzi manželmi, ani príspevok na výživu rozvedeného manžela, pri ktorých matke finančne pomáha preklenúť jej ťažšiu osobnú a sociálnu situáciu a zvýšené výdavky manžel alebo rozvedený manžel v rámci svojej zákonnej vyživovacej povinnosti, a preto zákon o rodine zaviedol osobitný druh vyživovacej povinnosti, ktorá sa viaže na otca dieťaťa, a to nezávisle od ďalšej vyživovacej povinnosti, ktorú má otec voči maloletému dieťaťu.

11. Podmienkou priznania príspevku na úhradu nákladov spojených s tehotenstvom a pôrodom nevydatej matke je existencia opodstatnených výdavkov súvisiacich s tehotenstvom a pôrodom. Ide najmä o preukázateľne vynaložené výdavky matky spojené s nákupom tehotenského oblečenia a obuvi, doplnkovej výživy (prilepšenia na stravu), vitamínov, liekov, drogérie pre tehotné ženy, ďalej ide o výdavky na zdravotnú starostlivosť, gynekologické vyšetrenia, pobyt v pôrodnici, či výdavky spojené s cestovaním do zdravotníckeho zariadenia a pod. Pri posudzovaní týchto výdavkov sa zohľadňuje nielen ich opodstatnenosť, ale aj účelnosť. Na základe toho potom súd určí - ak k dohode o poskytnutí tohto príspevku medzi rodičmi nedôjde - primeranú sumu príspevku, vrátane podielu, akým sa otec dieťaťa na úhrade týchto nákladov zúčastní.

12.1. Vykonaným dokazovaním mal súd preukázané navrhovateľka počas obdobia tehotenstva od februára 2020 do pôrodu 24. novembra 2020 vynaložila náklady spojené s tehotenským oblečením, liekmi a vitamínmi, drogériou, potrebami do pôrodnice a zdravotnou starostlivosťou, ktoré si vyčíslila v súhrnnej výške 962 eur; konkrétne za tehotenské oblečenie 304 eur, lieky a vitamíny 203 eur, drogériu 20 eur, potreby do pôrodnice 100 eur a zdravotnú starostlivosť 335 eur.

12.2. Súd však z priložených dokladov o zrealizovaných platbách a pokladničných bločkov (založených v spise na č. l. 33 až 42 a 87) zistil, že tieto náklady boli vynaložené v skutočnej výške 985,81 eur, teda vyššej ako navrhovateľka uvádza; konkrétne náklady na tehotenské oblečenie 304,14 eur, lieky a vitamíny 295,97 eur, drogériu 16,48 eur, potreby do pôrodnice 34,22 eur a zdravotnú starostlivosť 335 eur. Nesúlad medzi navrhovateľkou vyčíslenou a súdom zistenou sumou určitej kategórie položiek nemôže mať pre posúdenie veci relevantný význam, pretože jednak súdom uvedenú kategorizáciu treba považovať len za približnú (indikatívnu), a nie určujúcu, a to s ohľadom na zmiešaný charakter niektorých položiek, ktoré je ťažko presne zaradiť len do jednej konkrétnej kategórie (napr. či ide o drogériu, liek alebo potrebu do pôrodnice, keď všetky boli zakúpené v tej istej lekární), a jednak s ohľadom na to, že ide o bežné výdavky, ktoré je potrebné ponímať ako jeden hromadný celok a nebolo by spravodlivé navrhovateľke niektoré nepriznať len preto, že pretože si ich vyčíslila v nižšej sume, hoci účelne vynaložené výdavky inej kategórie preukázala vo vyššej sume.

12.3. Z uvedeného teda vyplýva, že pre posúdenie veci súdom je podstatná výsledná (súhrnná) výška týchto výdavkov, ktoré sa navrhovateľke podarilo preukázať v sume 985,81 eur. Zároveň je potrebné poznamenať, že ani v jednom prípade nešlo o žiadny nepotrebný, neúčelný či predražený výdavok, a preto súd nemal pochybnosť o ich dôvodnosti a primeranosti.

13. Na základe vykonaného dokazovania mal súd preukázanú primeranosť a účelnosť aj nákladov spojených s cestovaním do zdravotníckeho zariadenia vo výške 63 eur, ktoré navrhovateľka na pojednávaní odôvodnila tým, že išlo spolu o 15 ciest v dĺžke 30 km tam a naspäť (teda spolu 60 km) jej vlastným motorovým vozidlom s priemernou spotrebou paliva 7,5 litra na 100 km a pri priemernej cene pohonných hmôt 1,40 eura za liter. Výšku týchto nákladov súd vyčíslil na pojednávaní za súčinnosti oboch účastníkov konania a takto zistená výška nebola účastníkmi výslovne rozporovaná.

14. Náklady na stravu sú špecifické tým, že nejde o výdavky na „bežnú“ stravu, ktoré by navrhovateľke vznikli bez ohľadu na tehotenstvo, ale o výdavky na prílepšenie stravy. Životospráva matky ovplyvňuje zdravý vývin a vývoj plodu, a preto je opodstatnené, ak matka počas tehotenstva zvýši príjem napr. ovocia i zeleniny, či konzumuje pestrejšiu stravu a kvalitnejšie potraviny. Tieto výdavky avšak možno presne vyčísliť len s nepomernými ťažkosťami (ak vôbec), pretože mnohokrát sa prekrývajú či splyývajú s výdavkami na „bežnú“ stravu (teda nakupujú sa popri bežnej strave, resp. namiesto jedného tovaru sa kúpi tovar toho istého druhu vo vyššej kvalite, ale za vyššiu cenu, pričom v mnohých prípadoch je takmer nemožné rozlíšiť, či ide ešte o „bežnú“ stravu alebo už o prílepšenie stravy), a preto nemožno spravodlivo vyžadovať ich preukazovanie pokladničnými bločkami, keďže mnohokrát môže ísť len o jednu či dve položky z celého nákupu. Trvať na takomto preukazovaní by bolo možné kvalifikovať ako uvalenie excesívneho dôkazného bremena na navrhovateľku, čo by spôsobovalo porušenie jej práva na spravodlivý proces. Z týchto dôvodov treba náklady na prílepšenie stravy, ktoré ako také sú opodstatnené a ktoré boli počas tehotenstva navrhovateľky evidentne vynaložené, odhadnúť v primeranej a účelnej miere tak, aby nedochádzalo k nedôvodnému zaťaženiu odporcu a obohacovaniu navrhovateľky. Navrhovateľka si ich vyčíslila v súhrnnej výške 135 eur, čo po prepočítaní na mesiace vychádza v sume 15 eur mesačne (0,50 eura denne). Táto suma sa súdu pri dnešných cenových reláciách nejaví ako zjavne neprimeraná či nadsadená, a preto ju súd považoval za opodstatnenú.

15. Procesnú obranu odporcu proti uplatnenému nároku navrhovateľky (resp. jeho niektorým položkám) súd vyhodnotil ako nedôvodnú.

15.1. Súd sa nestotožnil s námietkou odporcu o neúčelnosti výdavku na zdravotnú starostlivosť vo výške 300 eur v súvislosti so sonografickým vyšetrením. S poskytnutím štandardnej zdravotnej starostlivosti, ktorá je uhrádzaná zo zdravotného poistenia, navrhovateľke výdavky nevznikli; ich náhradu si však v konaní ani neuplatňuje. Pokiaľ ide o nadštandardnú zdravotnú starostlivosť, podľa názoru súdu nemožno každé poskytnutie nadštandardnej zdravotnej starostlivosti (resp. zdravotnej starostlivosti, ktorá nie je hradená z verejného zdravotného poistenia) považovať automaticky za neúčelné. V danom prípade išlo len o ojedinelý výdavok, ktorý sa buď v celosti zaplatil, a potom sa vyšetrenie vykonalo, alebo by sa nezaplatil a vyšetrenie by vykonané nebolo. Z ľudského hľadiska treba chápať, ak si rodič hoci aj za príplatok nechá vyhotoviť obrazové snímky plodu pri vyšetrení ultrazvukom a ak chce byť pri tomto vyšetrení prítomný aj partner matky (čo v danom prípade odporca vo svojich podaniach potvrdil), keďže ide o jedinečnú a neopakovateľnú príležitosť. Tento úkon zdravotnej starostlivosti síce nebol hradený z prostriedkov zdravotného poistenia, avšak táto skutočnosť nemôže bez ďalšieho viesť k záveru, že ide o výdavok neopodstatnený, neúčelný či neprimeraný, ktorý by nemal byť zohľadnený pri určení výšky príspevku podľa § 74 ods. 1 in fine zákona o rodine. Interpretácia tohto ustanovenia v tom zmysle, že matka má nárok na úhradu jedine štandardnej zdravotnej starostlivosti (ktorá sa ale poskytuje bezplatne a žiadne výdavky s ňou nevznikajú), pretože každá iná platená zdravotná starostlivosť ako nadštandardná už nemôže byť účelná, by do veľkej miery popierala účel tohto príspevku ako právneho inštitútu, a preto ju treba považovať za nesprávnu.

15.2. Súd za bez väčšieho právneho významu vyhodnotil aj tvrdenia odporcu o tom, že navrhovateľke v rozhodnom období prispieval na úhradu nákladov spojených s tehotenstvom a pôrodom, keďže s ňou prvé dva mesiace tehotenstva (t. j. v období od februára do apríla 2020) žil v spoločnej domácnosti, a potom aj neskôr ju často navštevoval a bol jej nápomocný. K tomuto súdu uvádza, že v prvých dvoch mesiacoch tehotenstva sú náklady s ním spojené v nižšej výške (takmer minimálne) a až postupom času narastajú a zvyšujú sa. Všetky navrhovateľkou predložené doklady o zrealizovaných platbách a pokladničné bločky sa týkajú výdavkov vynaložených nie v prvých dvoch mesiacoch tehotenstva, ale až v období od júna 2020 do pôrodu, t. j. od štvrtého mesiaca tehotenstva navrhovateľky, kedy podľa zhodných tvrdení účastníkov odporcu už s navrhovateľkou spoločnú domácnosť nezdíeľal. Samotné časté návštevy odporcu v tomto období a jeho nápomocnosť pri odvoze do zdravotného zariadenia (ktorú ale navrhovateľka nevyužila) nepreukazujú, že konkrétne vzniknuté výdavky, ktoré navrhovateľka preukazovala, odporca navrhovateľke skutočne uhradil. Súd takisto vyhodnotil ako nepreukázané i tvrdenie, že odporca sa podieľal na úhrade polovice sumy za sonografické vyšetrenie, ako aj tvrdenie,

že sa podieľal aj na ďalších nákladoch počas tehotenstva (ktoré ale nijako bližšie nešpecifikoval), a tak zostali len v rovine tvrdenia a nepodložené žiadnym relevantným dôkazom. Na určenie výšky príspevku nemala väčšiu relevanciu ani skutočnosť, že odporca kúpil navrhovateľke oblečenie a vitamíny v hodnote 155 eur, pretože tento výdavok si navrhovateľka v konaní neuplatňovala, ale uplatňovala si a preukazovala iné výdavky, ktoré musela znášať celkom sama. Ďalšie odporcom produkované dôkazy o úhrade nákladov s bývaním navrhovateľky (nájomného) či pravidelné platby výživného na maloletú dcéru nemajú relevantný súvis s predmetom konania, pretože nie sú nákladmi, ktoré sú vo svojej podstate spojené s tehotenstvom a pôrodom.

15.3. Vo vzťahu k uvedenému sa žiada ešte dodať, že na jednej strane možno súhlasiť s odporcom, že nemal dôvod si v rozhodnom období pokladničné bločky pri nákupe bežných vecí pre navrhovateľku uschovávať, avšak aj civilné mimosporové konania sa spravujú zásadou affirmanti incumbit probatio, t. j. „kto tvrdí, dokazuje“, a súd túto zásadu nemôže ignorovať. Je síce pravdou, že v mimosporových konaniach súd môže vykonať aj také dôkazy, ktoré účastníci nenavrhl, aby zistil skutočný stav vecí, avšak charakter týchto dôkazov (pokladničných bločkov preukazujúcich úhrady vykonané odporcom) súdu nejakú výraznejšiu samostatnú aktivitu s ich vyžiadanim či zabezpečením od iných osôb ako od odporcu, ktorý ich vynaložil, neumožňuje. Ak teda odporca vedel o svojej dôkaznej núdzi, bolo namieste pokúsiť sa s navrhovateľkou o dohodu, ktorá by bola akceptovateľná pre obe strany. Pokiaľ ale k dohode nedošlo a vec sa dostala až do štádia súdneho konania, súd musí postupovať v súlade s procesnými predpismi a vyžadovať od účastníkov splnenie všetkých procesných povinností, vrátane povinnosti dôkaznej.

16.1. Konkludujúc uvedené, súd mal preukázané, že navrhovateľka vynaložila v súvislosti s tehotenstvom a pôrodom výdavky v súhrnnej výške 1 160 eur, ktoré možno považovať za opodstatnené, účelné a primerané. Pri určení príspevku na úhradu nákladov spojených s tehotenstvom a pôrodom teda súd vychádzal z tejto sumy a jeho výšku určil pomerom 1 : 1 tak, že odporcu zaviazal na úhradu jednej polovice týchto vynaložených výdavkov, a to v sume 580 eur.

16.2. Primeranosť týchto vynaložených výdavkov súd vyhodnocoval aj porovnaním ich súhrnnej výšky 1 160 eur s časovým obdobím deviatich mesiacov tehotenstva. Z tohto porovnania vyplýva, že navrhovateľka požaduje od odporcu úhradu nákladov vo výške cca 65 eur za jeden mesiac, čo možno vzhľadom k uvedeným všetkým potrebám tehotnej ženy a dnešným cenovým pomerom považovať za primeranú sumu príspevku.

16.3. Keďže medzi účastníkmi konania k dohode o splátkach tejto sumy na pojednávaní nedošlo, súd uložil odporcovi povinnosť zaplatiť túto sumu v navrhovateľkou požadovanej lehote na plnenie 15 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

17.1. O trovách konania súd rozhodol podľa § 52 CMP tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na ich náhradu.

17.2. Súd v prejednávanej príhode nezistil žiadnu výnimočnú okolnosť, pre ktorú by mal rozhodnúť o náhrade trov konania inak (§ 55 CMP). Samotná skutočnosť, že odporca uplatnený procesný nárok nezaplatil dobrovoľne (a vec sa kvôli tomu dostala pred súd), takouto výnimočnou okolnosťou pre iné rozhodnutie o trovách bez ďalšieho byť nemôže.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní od jeho doručenia na Okresnom súde Bratislava III. Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t. j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis a spisová značka) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

a) neboli splnené procesné podmienky,

- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľný rozsudok, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučného poriadku).